

[Wilhelm.]

er måske en lidt klarere opdeling her end i så mange andre tilfælde.

Det, VS naturligtvis primært er interesse-ret i, er den politiske side, og det vil simpelt hen sige: hvad er den disponible indtægt efter skat? Om pensionerne så er skattefrie, eller om man betaler på den ene eller den anden led, det er i den henseende temmelig ligegyldigt. Men i den teknisk-administrative side ligger selvfølgelig også nogle ting: kan man forenkle systemet, kan der gøres noget mere rationelt osv.? Lad mig tage fat på den først.

Jeg skal ikke gentage alt det, der blev sagt fra vores side ved førstebehandlingen i foråret. Jeg kan henvise til de bemærkninger, der kom, begyndende Folketingstidende 1974-75, 2. samling, sp. 6812, ved den behandling, men jeg vil godt lige konstatere, at det jo ikke entydigt er nogen teknisk-administrativ fordel, der her er tale om. Der er ikke entydigt tale om nogen forenkling af systemet ved det, der her bliver foreslået. Det sagde vi allerede dengang, og det mener jeg blev meget stærkt bekræftet ved den især tekniske gennemgang, der blev foretaget på mødet i juli på Marienborg.

Det er jo heller ikke sådan, som det har været antydnet af flere her, at de 200.000, der, som man siger, ryger ud af skattesystemet, dermed virkelig er væk. For det ville jo forudsætte, at skatteministeren eller i hvert fald hans „væsen“ var begavet med åbenbaringens gave, sådan at de på forhånd kunne se, om hver enkelt af disse 200.000 nu havde ret, når de foregav, at de ikke havde nogen indtægt ved siden af den sociale pension. Den gave er der næppe nogen i skattevæsenet der har, og derfor må det principielt stadig være sådan, at også disse 200.000 borgere er inden for den kontrolramme, som ligningsmyndigheder og andre principielt arbejder med. Man kan ikke tage disse angivelser eller ikke-angivelser på forhånd for givne, og derfor er selv forenklingen på dette felt endnu mere begrænset, end det lyder til, når man siger, der ryger 200.000 ud, og så kommer der til gengæld de andre ind. Derimod er det en kendsgerning uden forbehold, at disse 300.000 andre efter alt, hvad der foreligger, vil komme ind i systemet på en mere besværlig måde, end de hidtil har været det.

Der var andre ting, som hører til det lidt mere tekniske, der blev opklaret ved den gennemgang i sommer. Jeg skal erkende, at det var på ganske særegne områder, men vi påpegede, at sådan som skalaerne dengang var foreslået — og jeg må tilstå, jeg har ikke haft tid til endnu at se, om de er ændret på dette punkt, men sådan som de dengang var — ville der være tilfælde, hvor aftrappingsordningerne for forskellige af disse særlige pensionsbidrag førte til, at man i et stræk på 25.000 kr. på bruttoindtægten umiddelbart over den egentlige pensions øvre grænse kunne have hele den bruttoindtægtsfremgang på 25.000 kr., ikke bare uden at have nogen disponibel indtægtsfremgang, men oven i købet med et fald, et direkte fald, i den disponible indtægt. Man kan diskutere, om det er tilsigtet eller ej. Det fremgik dog ret klart, at det næppe var tilsigtet fra forslagsstillernes side dengang, og det er det vel heller ikke i dag. Der var altså nogle ting dér, der ikke var kigget ordentligt igennem. Det, der måske på Marienborgmødet mere eller mindre var en formodning, blev fra ende til anden bekræftet i de bilag, vi fik, i de mere konkrete svar, vi fik på de stillede spørgsmål i ugerne efter Marienborgmødet. Der var ikke nogen som helst tvivl om, at der var dette direkte fald i disponibel indtægt ved en fremgang i bruttoindtægten på 25.000 kr. i disse særlige tilfælde.

Der er altså en masse teknisk-administrativt bøv l i det her, og i hvert kan man på forhånd sige, at der er ikke tale om nogen entydig forenkling.

Dermed bortfalder i hvert fald ét motiv til at være sympatisk indstillet over for forslaget, men hvad der er vigtigere, er jo det rent politiske indhold. Det kan da godt være, at der ikke var teknisk-administrative forenklinger, men at der alligevel lå et politisk indhold i det, som gjorde, at man måtte være positiv. Men sådan som det forholder sig, så har retningslinjen for de her forslag jo været, ikke bare, som der igen nu står i skatte- og afgiftsministerens fremsættelses-tale: „Udgangspunktet for tilpasningen er, at overgangen . . . ikke må føre til nedgang i pensionisternes samlede disponible indtægt.“ Nej, den almindelige retningslinje har jo faktisk været, at overgangen ikke må føre til hverken nedgang eller fremgang i pensionisternes samlede disponible indtægt.